

bres, at i Virkeligheden garanterer Staten for dem; thi de ere Prioritetsobligationer, som skulle have 4 pCt. Rente ud af Banens Drift, forinden Aktionærerne kunne faae en eneste Skilling, og vi garanterer Aktionærerne 4 pCt. af deres Kapital; Forholdet er altsaa, om jeg saa tør sige, saaledes, at Den, der indestaaer for anden Prioritet, ogsaa moralisk indestaaer for 1ste Prioritet, men Indenrigsministeren har vist med Tøse nægtet at give nogen Paategning om Statens Garanti paa disse Obligationer, fordi Loven ikke indeholdt nogen klar Hjemmel, og det er denne Hjemmel, jeg udbeder mig, idet alle Vedkommende ere enige i, at den Omstændighed, at Obligationerne ikke staae som ligefrem garanterede af Staten, betydelig trykker Prisen. Ved altsaa at give denne Paategning, som Indenrigsministeren ikke ansaae sig berettiget til, give vi i Virkeligheden Intet, idet Prioritetsobligationseierne skulle have deres 4 pCt., inden Aktionærerne faae en eneste Skilling, og vi indestaae Aktionærerne for 4 pCt., men derimod offre vi ikke Lidet, hvis vi ikke gjøre Alt, hvad der staaer i vor Magt, for at hæve Papirerne i deres Cours, thi deri ere saavel Selstabet som Statens Interesser aldeles samstemmende. Jeg har i sin Tid, da jeg gjorde Afflaget, lovet, dersom man ønskede det, at gaae til Rigsdagen, og derfor har jeg nu benyttet denne Leilighed til at bede om denne formelle Hjemmel, som tidligere ikke var tilstede; det var maastee lidet for skrumpulst handlet, men da det gjaldt om store Spørgsmaal, vil Ingen fortaenke Regjeringen i, at den holdt sig til den strenge Ordlyd, men man maa naturligviis ligesaa godt indestaae for, at Prioritetsobligationerne som Aktierne give 4 pCt.

Det er med disse almindelige Bemærkninger, jeg skal tillade mig at forelægge dette Lovudkast tilligemed Tegningerne saavel over den gamle som den projekterede Banegaard som ogsaa over den Linie, som agtes bragt til Udførelse, og jeg skal faa meget mere forelægge dem, som jeg vil sætte stor Priis paa, om de Herrer strax ville gjøre sig bekendt med dem, da det vil være, om ikke nødvendig, saa dog ønskeligt, om Sagen kunde gaae her igjennem uden Udvalg, efter som den som sagt maa finde sin hurtige Afgjørelse, og jeg troer, at der

ligesaa lidet her i Rigsdagen som mig vitterligt blandt Publikum er synderlig deelte Meninger om Spørgsmaalet, idetmindste for den Deel af samme, som nu er magtpaaliggende, nemlig Banegaardens Flytning og Koncentrering paa det bekvemteste Sted.

Formanden: De to saaledes forelagte Lovudkast ville nu blive omdeelte. De Tegninger, der ere fremlagte tilligemed det sidst forelagte Lovudkast, ville henligge i Bureauet til de Herrer's Efterhyn.

Man gik derefter tilbage til det første Nummer paa Dagsordenen, nemlig: Anden Behandling af „Udkast til Lov, indeholdende midlertidige Bestemmelser om Lovgivningen for de dansk-vestindiske Besiddelser i finansiel Henseende.“

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 499 ff.; Udvalgets Betænkning i Anh. B. Sp. 229 ff.)

Foruden de i Udvalgets Betænkning opførte Forslag var intet Endringsforslag fremkommet. Begge Lovudkastets Paragrafer tilligemed dets Titel og de stillede Endringsforslag sattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Fjeddersen): Det Lovforslag, der foreligger det ærede Thing, er ikke betydeligt i Omfang, men har dog en stor Betydning med Hensyn til den Spire, der ligger deri til de vidtløftige Forhandlinger, som jeg troer i en ikke meget fjern Fremtid ville komme til at beskæftige Thinget. Jeg tillader mig derfor, ved at føre Ordet for Udvalgets Majoritet, at antyde enkelte af de Betragtninger, der have gjort sig gjældende hos denne Deel af Udvalget, og, hvis jeg ikke feiler, tilbeels have fundet Anklang hos Minoriteten af Udvalget, skjøndt denne med Hensyn til sin Indstilling har valgt en anden Veie end Majoriteten. Begge Dele af Udvalget have meent, at man maatte imødekomme Ministeriets Tanke i det foreliggende Lovudkast, og Udvalgets Majoritet har for sit Vedkommende meent, at man burde sikkre Folkethinget et stadigt Indblik i disse